

комп'ютера на уроці дозволяє зробити процес навчання мобільним, диференційованим, індивідуальним.

Проведення уроків з використанням комп'ютерних технологій дає можливість вирішити проблему дефіциту наочного приладдя, якісного відтворення звуку, дозволяє проводити віртуальні екскурсії по музеях світу, подорожувати по країнах та епохах, знайомлячись із кращими зразками музичного мистецтва, виконавцями, з різноманітними стилями і напрямками; використовувати педагогічний програмний засіб «Музичне мистецтво», презентації Microsoft PowerPoint; використовувати персональний комп'ютер як засіб для демонстрації наочності (твори живопису, портрети композиторів, тощо), прослуховувати музичні твори різних форматів, виконання пісень карооке, демонстрація фрагментів відеофільмів, проводити групове та індивідуальне опитування учнів (тестування, кросворди, тощо).

Завдяки використанню комп'ютерних технологій учні вирізняються високою активністю на уроках, вчать висловлювати свою думку, міркувати, самостійно здобувати знання.

Отже, послідовне й систематичне використання на уроках музичного мистецтва комп'ютерних технологій якнайповніше реалізує можливості сучасних засобів навчання, полегшує контроль за творчим розвитком учнів, формує спеціалізовані знання в процесі навчання учнів у музиці, є важливим кроком до виховання гармонійної, всебічно розвиненої особистості ХХІ століття.

ЛІТЕРАТУРА

1. Гумінська О. Використання мультимедійних засобів – оновлення методики викладання мистецтв / О. Гумінська // Мистецтво та освіта : Науково-методичний журнал. – 2009. – №3.
2. Зятяміна Т. В. Про досвід використання педагогічних технологій на уроках музики. Інноваційні художньо-педагогічні технології / Т. В. Зятяміна. – Харків, 2006.
3. Пометун О.І. Сучасний урок. Інтерактивні технології навчання / О. І. Пометун, Л.В. Пирожено. – Київ, 2004.

Світлана Струтинська,
студентка 2 курсу ІІ (магістерського) рівня вищої освіти
факультету психолого-педагогічної освіти та мистецтв
Наук. керівник: **А.І.Омельченко**, к.пед.н., доцент (БДПУ)

ФОРМУВАННЯ ВОКАЛЬНО-ХОРОВИХ НАВИКІВ НА УРОКАХ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ

Головним завданням музичного, зокрема вокально-хорового виховання є не стільки навчання музиці, скільки вплив через музику на весь духовний світ учнів. Вчитель має розвинути чутливість учнів до цього виду мистецтва, ввести їх у світ добра і краси, відкрити в музиці животворне

джерело людських почуттів і переживань.

Урок музики – урок мистецтва. Це означає, що музика визначає все те, що відбувається на уроках: характер спілкування вчителя з учнями, методи і прийоми, використані при поясненні музичного матеріалу, логіку організації заняття.

Музичне виховання учнів здійснюється в різних видах діяльності. Найбільш ефективно залучення учнів до музики виникає в умовах власного виконання (вокально-хорового співу) – найбільш доступної, активної і корисної форми діяльності.

Вокально-хорове мистецтво – неповторне багатство духовної культури народу – не тільки цінний спадок минулого, але і джерело розвитку сучасної музичної культури. Завдання активізації творчої діяльності в системі професійної підготовки актуальні і складні. Труднощі в їх вирішенні обумовлені самим характером керування творчою діяльністю, яка об'єктивно повинна мати опосередкований характер.

У процесі навчання співу порушуються численні проблеми, які необхідні для естетичного розвитку людини. Це – розширення музичного світогляду, формування музичного і художнього смаку, виховання зацікавленого і підготовленого слухача, збагачення і розвиток емоціональної сфери, розвиток музичних здібностей.

Співацько-музичний розвиток має принципові педагогічні установки:

- Засвоєння певного музичного матеріалу (розспівування, пісні) здійснюється на основі розвитку музичних здібностей учнів (ладового відчуття, музичного слуху в усіх його проявах), музичної пам'яті та музичної уяви.

- Широко використовуються досвід і знання учнів із врахуванням їх вікових особливостей і особистих якостей. Звертається увага на вирішення моральних проблем.

Формування вокально-хорових навиків визначається передачею характеру твору через виразність виконання. Інакше кажучи, необхідне здійснення принципу єдності художнього і технічного. Робота над піснями і вправами в початковій школі має загальні риси. Так, засвоєння пісні визначає: ознайомлення, власне вивчення, закріплення, виконання.

Вивчення завжди здійснюється фрагментами (фразами). Вчитель декілька разів демонструє кожен музичний відрізок і налаштовує учнів на перший звук. Вивчення починають у помірному темпі і слабкій динаміці, а також при звуковеденні легато (це допомагає кращому співуванню і осмисленню мелодичної лінії). Текст засвоюється в більшості випадків одночасно з мелодією, незрозумілі чи важкі слова пояснюються учням до початку виконання.

На першому уроці вчитель прагне закінчити вивчення пісні цілком (навіть якщо вона вивчена не повністю), він співає всю пісню, а учні – те, що засвоїли. На наступному занятті опрацьовуються найбільш складні фрагменти, пісня довчається до кінця, проспівується кілька разів в цілому, причому кожен раз з новими завданнями, аналізуються недоліки виконання.

Опора на досвід учнів, їх знання, пам'ять – важлива умова успішного навчання. Для цього даються завдання: визначити, чи змінюється характер

(настрій); скільки частин в пісні; яка головна її думка; плавно чи стрибками розвивається мелодія; в якому регістрі звучить акомпанемент; хто виконує (якщо звучить запис) і т. д.

Отже, із викладеного вище можна зробити висновок, що формування вокально-хорових навиків – це взаємопроникнення і поєднання таких процесів, як: осягнення внутрішніх закономірностей будови виконуваного твору, інтонування мелодії, розуміння законів музичної еволюції, історичного стилю композитора і всієї системи художніх образів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Гумінська О.О. Уроки музики в загальноосвітній школі / О.О. Гумінська. – Тернопіль : Навчальна книга – Богдан, 2007. – 139 с.
2. Музичне мистецтво : Програма для загальноосвітніх навчальних закладів. 1 – 4 класи. – К. : Видавничий дім «Освіта», 2012. – 125 с.
3. Печерська Є.П. Уроки музики в початкових класах / Є.П. Печерська. – К. : Либідь, 2001. – 170 с.
4. Ростовський О.Я. Методика викладання музики в початковій школі : навчально- методичний посібник / Олександр Якович Ростовський. Тернопіль, 2001. – 216 с.

Олександр Тарасов,
студент 1 курсу II (магістерського) рівня вищої освіти
факультету психолого-педагогічної освіти та мистецтв
Наук. керівник: **О. В. Матвєєва**, к.пед.н., доцент (БДПУ)

ПРОЦЕС ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНО-ОСОБИСТІСНИХ ЯКОСТЕЙ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА ЯК ДИРИГЕНТІВ-ХОРЕМЕЙСТЕРІВ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ УКРАЇНИ

Актуальність. Сучасний етап оновлення нашого суспільства спрямовано на відродження духовної культури українського народу. Сьогодні актуалізується проблема підвищення якості підготовки педагогічних кадрів мистецького спрямування як фундаторів духовного розвитку нашого суспільства і її громадян. У зв'язку з цим загострюється необхідність формування професійно-особистісних якостей учителів музичного мистецтва як лідерів і пропагандистів кращих зразків вокально-хорового українського мистецтва, як провідного виду національної культури.

Ступінь досліджуваності проблеми. Суттєвим внеском у розвиток педагогічних досліджень стосовно музично-педагогічної підготовки фахівців стали праці з дидактики вищої школи (Е. Абдулін, В. Загвязинський, О. Олексюк та ін.), психології розвитку особистості (Л. Виготський, О. Леонтєв, В. Петрушин, С. Рубінштейн, Б. Теплов та ін.), науково-методологічних засад педагогічного професіоналізму і професійно-педагогічної культури (Н. Гузій, І. Зязюн, О. Шевнюк та ін.), підготовки вчителя музичного мистецтва до практичної діяльності (І. Боднарук, О. Рудницька, О. Щолокова, Г. Падалка та ін.), педагогічних основ